

Grof Louis Humond je bil daleč naokrog znan kot okultist in psihoterapevt. In kot tak je pogosto bil od hvaležnih pacientov obdarovan z nevsakdanjimi darili. Vendar je najbolj nenavadno od vseh daril prineslo grofu največ težav. V času obiska v Luksorju leta 1890 je od malarije pozdravil tamkajšnjega uglednega šejka. V zameno je šejk vztrajal, da grof prejme v dar mumificirano desno roko dolgo umrle egipčanske princese. Humondovi ženi to bizarno darilo že od samega začetka ni bilo všeč. Ko je slišala celo legendo, se je njeno nezadovoljstvo spremenilo v mešanico groze in gnusa. Zgodba pravi, da je v sedemnajstem, zadnjem letu svoje vladavine, egipčanski kralj Anhaton - heterični Tutankamonov tast - prišel v spor z svojo hčerko zaradi nekaterih verskih vprašanj. Kraljevo maščevanje je bilo grozno. Leta 1357 p.n.š. so po naročilu kralja in očeta, njegovi svečeniki deklet najprej posili in potem pa ubili. Odsekali so njeno desno roko in jo ločeno do telesa naskrivaj zakopali v Dolini kraljev. Postopek dobi smisel kadar se upošteva tedanje prepričanje, da oseba pokopana s telesom ki ni celo, ne more priti v nebeška področja.

Niti en kustos muzeja ni želel sprejeti grozljivega eksponata. Ker ni imel kam z njim, je Hamond darilo shranil v izpraznjen sef svoje hiše v Londonu. Ko sta oktobra leta 1922 Humond in njegova žena odprla sef - sta od groze zamrznili. Darila ni bilo mogoče prepoznati. Mumificirana in posušena, 3200 let stara, roka je delovala povsem sveže! Grofica je zahtevala, da se roka neizogibno uniči, Humond, ki do tedaj nikoli ni občutil strahu pred neznanim, je sprejel predlog. Postavil je samo en pogoj: princesina roka mora biti pokopana na najprimernejši način. Vse je bilo pripravljeno za pogreb v noči 31. Oktobra 1922 leta na Dan mrtvih.

V pismu, naslovljeno svojemu dolgoletnemu prijatelju, arheologu lordu Carnarvonu, je Humond do podrobnosti opisal ceremonijo pogreba. Roka je pazljivo položil v kurišče kamina medtem, ko je naglas bral poglavja iz egipčanske "Knjige mrtvih". Nenadoma je zaključne besede pospremil močan udar strele in hiša je potonila v temo. Vhodna vrata so popustila pod naletom močnega in nenadnega vetra.

Od silnega udarca sta se Humond in njegova žena znašla na tleh z občutkom nekega nenaravnega hladu, ki je zavladal v hiši. Ko sta dvignila pogled, je pred njima stal pokončen lik neke ženske. Po Humondovem pričevanju "je bila oblečena v kraljevska oblačila starega Egipta, z navito kačo okrog glave z znakom faraona". Namesto desne roke je videl okrvavljen štrcelj. Prikazen je za trenutek stala nad ognjem v kaminu in naslednji trenutek izginila brez sledu. Z njo je izginila tudi roka, in nikoli več je niso videli.

Štiri dni kasneje je Humond iz časopisa izvedel, da je odprava lorda Carnarvona na pragu senzacionalnega odkritja Tutankamonove grobnice in da bo grobnica odprta opozorilom vklesanim na zunanjih zidovih. Iz bolnišnične sobe, kjer je z ženo še vedno okrevail od pretrpelega šoka, Humond pošlje svojemu staremu prijatelju in ga prosi, da še enkrat pretehta svojo odločitev o odprtju grobnice.

Napisal je: "Zdaj zanesljivo vem, da so stari Egipčani imeli znanje in moč, ki ga naš um ne more razumeti. Za božjo voljo, prosim te, bodi previden."

Vendar je skušnjava svetovne slave bila prevelika, da bi lord Carnarvon vzel resno pismo svojega prijatelja. Kmalu za tem je umrl zaradi malarije zaradi pika komarja. Eden za drugim so umirali tudi ostali člani odprave in potrdili legendo znano kot "Tutankamonovo prekletstvo".